

Forfatter: Juel-Hansen, Erna

Titel: Udrag fra EN UNG DAMES HISTORIE

Citation: Juel-Hansen, Erna: "En ung Dames Historie", i Juel-Hansen, Erna: *En ung Dames Historie*, udg. af Lars Petersen , 1888, s. 9. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-juelh01val-shoot-idm139742594643552/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En ung Dames Historie

alvorlig Ting — hm! — Olivia skal bort fra sit Hjem — og — —“

„Å Snak, Fa'er — — Olivia vil såmænd hellere end gjerne hjemme fra, det har hun sagt så tit, og hun har da også gjort sig Umage nok for at få sig en Mand — nej, det er ikke det, der er i Vejen,“ vrissede Margrethe tangerapt.

„Prrr! Jomfru Næsvis — hvad tror du, Mama vilde sige, hvis hun hørte — der er visse Ting, som små Piger slet ikke har godt af at få at vide for tidlig — —“

„Små Piger! Uf!“ afbrød Margrethe ham vripent, „nu har jeg været voksen i et helt halvt Ar, og altid skal man dog høre — —“

„Vil Etatsråden være så god at give Besked om Champagnen — —“ Det var Stupigen, der stak Hovedet ind af Døren.

Etatsråden slog Margrethe over Næsen med Pegefingeren, satte hende fra sig og gik ud.

I samme Nu var Margrethe henne ved Portiøren og lagde Øret til. Etatsrådinden talte i en grædende, halvt hviskende Tone, mens Olivia småklynkede, så hun kunde i Begyndelsen kun høre afbrudte Sætninger — det var noget om ægteskabelige Pligter — — enhver gift Kone må finde sig i — — Pastor Skou var så god, så hensynsfuld — — hun måtte ikke være bange — — og så igjen om tunge Pligter og Ægteskabets Torne-

vej. Men saa fik Etatsrådindens Tale et sententistøst Sving, da hun besvarede med stort Eftertryk en uørlig Indvending af Olivia: „ja, min søde Pige, Ægteskabet er nu én Gang sådan, og så længe det, der er Manden en Lyst, er Kvinden en Kval, er hver Brud, der går til Brudeskamlen, et Offerlam. Men husk så til Trøst, at din Moder før dig, og hendes Moder — —“

„Frøken! Vognene er her!“ råbte Stupigen.

Margrethe foer fra Portiøren og stod allerede for Spejlet og lod, som hun rettede på Frisuren, da Mama viste sig mellem Gardinerne.

Så fik de travlt med at få Schaylerne på og komme af Sted. Margrethe skulde kjøre med Tante Malle og Fætter Christian, Etatsrådinden med Hr. Holms Broder, Grosserereren, der var Enkemand.

Det skulde være et stille Bryllup, passende til Brudgommens Stand, derfor skulde ingen unge med, kun de gifte Folk i Familien. Fru Holm fandt det i det hele upassende, at unge Mennesker af begge Kjønn var med ved et Bryllup — — „det gav Tanker, som — — hm! Nutidens unge Herrer var så — så — — kort sagt, det var upassende!“ Helst havde hun sendt Margrethe bort — man kunde ikke være for forsigtig med en ung Pige; men det gik dog ikke an for Folks Skyld.